

อ ำ นั ส ง ส์

ข อ ง ก ำ ร ถ ว ำ ย ธ ง

กรรมที่เรากระทำเมื่อแสนกัปที่แล้ว ให้ผลแก่เราในที่นี่
เราได้เพิกกิเลสของเราแล้ว คุณกำลังถูกสรพ้นจากแฉ่งไป
ในแสนกัปแต่กัปนี้ เราได้ทำกรรมใดไว้ ด้วยผลแห่งกรรมนั้น
เราไม่รู้จักทุกคติเลย นี่เป็นผลแห่งการถวายนง

อานิสงส์ของการถวายธง

๔๑๕

ทุกชีวิตที่เกิดมา ล้วนบ่ายหน้าไปสู่ความตาย ตั้งแต่
วันแรกที่ลืมตาดูโลก ความตายก็พร้อมจะเกิดขึ้นกับเราได้
ตลอดเวลา บัณฑิตนักปราชญ์ผู้มีปัญญามองเห็นว่า ความตาย
ไม่ใช่เรื่องที่น่ากลัว ไม่ใช่เรื่องเลวร้าย เป็นเพียงการย้ายที่อยู่ไป
สู่ภพภูมิที่เหมาะสมกับบุญบาปมีหรือบาปอกุศลที่ได้ทำไว้เมื่อ
ครั้งที่เป็นมนุษย์ ผู้มีบุญมากจะย้ายที่อยู่ไปสู่คติโลกสวรรค์
ส่วนผู้ทำบาปไว้มากก็ต้องไปอยู่ในอบายภูมิ เสวยวิบากกรรม
ในมหานรก หากเราไม่ยอมตาย มีเพียงวิธีเดียวเท่านั้นคือ ต้อง
ไม่กลับมาเกิดอีก โดยทำใจหยุดใจนิ่ง เข้ากลางของกลางเรื่อยไป
ไม่ถอนถอย จนได้บรรลุกายธรรมอรหัตต์ กำจัดกิเลสอาสวะให้
หมดสิ้นไป หากทำได้เช่นนี้ เราย่อมหลุดพ้นจากวังวนของ
สังสารวัฏได้อย่างแน่นอน

*มีวาระแห่งสุภาสิตที่ใน อุปวาณเถราปทาน ความว่า

“กรรมที่เรากระทำเมื่อแสนกัปที่แล้ว ให้ผลแก่เราใน
ที่นี่ เราได้เผากิเลสของเราแล้ว ดูกำลังลูกศรพ้นจากแฉ่งไป
ในแสนกัปแต่กัปนี้ เราได้ทำกรรมใดไว้ ด้วยผลแห่งกรรมนั้น
เราไม่รู้จักทุกติเลย นี่เป็นผลแห่งการถวายธง คุณพิเศษเหล่านี้

อานิสงส์ของการถวายธง

๔๒๐

**คือ ปฏิสัมภิตา ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖ เราได้ทำให้
แจ่มชัดแล้ว คำสอนของพระพุทธเจ้า เราได้ทำเสร็จแล้ว”**

บุคคลใดทำกรรมเช่นใดไว้ บุคคลนั้นย่อมต้องรับผลของ
กรรมนั้น ทุกการกระทำที่เราสั่งสมไว้ จะติดตามตัวเราเหมือน
เงาตามตัว หากมีโอกาสสร้างบุญ ผลแห่งบุญย่อมส่งผลดี
ไปทุกภพทุกชาติ ดังเช่นถ้อยคำที่ยกมากล่าวข้างต้นนั้น เป็นผล
แห่งการทำความดีของนักสร้างบารมีในกาลก่อน ที่ท่านได้
กล่าวยืนยันถึงผลแห่งการทำความดีของตัวท่านเอง

นักสร้างบารมีที่แท้จริง ทุกลมหายใจเข้าออกต้องนึกถึง
การสร้างบารมีตลอดเวลา ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไรก็ตาม
ก็จะดำรงตนให้อยู่ในเส้นทางแห่งความดีงามตลอดโดยไม่หวั่นไหว
ไปกับกระแสต่างๆ ที่เกิดขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่า ในสมัยก่อน
เมื่อมีวาระบุญอันใดเกิดขึ้นก็ตาม ท่านผู้มีบุญเหล่านั้นจะร่วม
สร้างบารมีกันเป็นทีม มีทั้งทีมใหญ่ทีมย่อย

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสมัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนาม
ว่า ปทุมุตตระ ขณะที่พระองค์ยังทรงพระชนม์ชีพอยู่ ทั้งมนุษย์
และเทวดาต่างตั้งใจสร้างบุญกับพระองค์อย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็น
การบำเพ็ญทาน รักษาศีล รับสัณณะ ฟังธรรม และปฏิบัติธรรม
ตามพระโอวาทของพระผู้มีพระภาคเจ้าทำให้ผลบุญนั้นตามส่งผล

อานิสงส์ของการถวายธง

๔๒๑

มาถึงยุคของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราส่งผลให้มีผู้บรรลุนิพพานเป็นจำนวนมาก

สมัยนั้น มีชายยากจนเข็ญใจคนหนึ่ง เป็นผู้มีศรัทธาต่อพระผู้มีพระภาคเจ้ามาก แต่ไม่มีโอกาสได้ทำบุญกับพระพุทธรูปอย่างเต็มที่ เพราะเป็นคนขัดสน แม้ปรารถนาจะทำทาน แต่ก็ไม่ได้ทำ หากในใจยังมีความเลื่อมใสไม่เสื่อมคลาย เขาคิดในใจอยู่เสมอว่า จะต้องเอาบุญกับพระผู้มีพระภาคเจ้าให้ได้ จนกระทั่งพระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพาน เขาจึงหมดโอกาสที่จะสร้างบุญกับพระองค์ ได้แต่เศร้าโศกเสียใจว่า ตอนที่พระองค์ยังทรงพระชนม์ชีพอยู่ เรามัวแต่ผัดวันประกันพรุ่งเลยหมดโอกาสเสียแล้ว

เมื่อมหาชนรู้ข่าวการปรินิพพานของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต่างพากันมาประชุมว่า โอกาสนี้เป็นโอกาสสุดท้าย ที่พวกเราจะได้เอาบุญกับพระองค์ขณะที่ยังมีพระสรีระ จึงพร้อมใจกันกระทำจิตกาธาน ประดับตกแต่งอย่างสวยงาม เพื่อชำระพระสรีระเหล่าเทวดาต่างพากันมาร่วมในพิธี เพื่อเอาบุญร่วมกับพวกมนุษย์ หลังจากถวายพระเพลิงพระพุทธรูปแล้ว เหล่าอุบาสกอุบาสิกาต่างปรารถนาที่จะเอาบุญใหญ่กันอีก จึงพากันสร้างพระสถูปบูชาเป็นที่เก็บพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธรูป ใช้ทองคำสร้างสูง ๑ โยชน์

อานิสงส์ของการถวายธง

๔๒๒

เมื่อในโลกมนุษย์ต่างพากันโกลาหลที่จะเอาบุญสร้างพระสถูป การกระทำนั้นจึงอยู่ในสายตาสวรรค์ตลอดเวลา เทวดาทนไม่ได้ อยากจะได้บุญด้วย จึงประชุมปรึกษากันว่า เมื่อโอกาสแห่งการสร้างบุญมีอยู่ตรงหน้า ทวยเทพทั้งหลายจะพากันนิ่งเฉยไม่ได้ จึงร่วมกันสร้างพระสถูปถวายเป็นพุทธบูชา โดยได้เนรมิตพระสถูปสูงเพิ่มขึ้นอีก ๑ โยชน์ ล้วนสำเร็จด้วยรัตนะ ๗ ประการ พระสถูปสูงเป็น ๒ โยชน์ สว่างไสวมาก สามารถจัดความมืดในเวลากลางคืนได้

ทันทีที่กระแสของการสร้างความดีนี้แผ่ขยายออกไป เหล่านาคที่อาศัยอยู่ใต้มหาสมุทร ล้วนมีวิมานที่สวยงาม รับรู้ถึงความโกลาหลนั้นด้วย ก็อดรันทนไม่ได้เช่นกัน พากันประชุมปรึกษากันว่า มนุษย์และเทวดาต่างขวนขวายสร้างบุญกับพระผู้มีพระภาคเจ้ากันหมดแล้ว พวกเราก็ไม่ควรพลาดโอกาสอันดีงามนี้ จึงรวบรวมแก้วอินทนิล แก้วมหานิล และแก้วมณีมีรัศมีโชติช่วง สร้างพระสถูปต่อสูงขึ้นไปอีก ๑ โยชน์ ทำให้พระสถูปสว่างไสวด้วยแสงแห่งรัตนะอันวิจิตรงดงามยิ่ง

บรรดาครุฑทั้งหลายรู้ข่าวการสร้างพระสถูป ก็อยากจะได้บุญบ้าง ปกติเนาคับครุฑไม่ถูกกัน แต่ด้วยความที่อยากจะได้บุญกับพระพุทธเจ้า จึงเลิกทะเลาะกัน เลิกเบียดเบียนกัน เรื่องส่วนตัวระหว่างครุฑกับนาคพักไว้ก่อน เพราะมนุษย์ เทวดา นาค

อานิสงส์ของการถวายธง

๔๒๓

ต่างได้บุญกันหมดแล้ว พวกครุฑจะต้องเอาบุญด้วย จึงพากันรวบรวมแก้วมณีล้านๆ สร้างพระสถูปต่อสูงขึ้นไปอีก ๑ โยชน์ ทำให้พระสถูปสว่างไสวด้วยแสงแห่งรัตนอันวิจิตรงดงามยิ่ง

พวกกุมภภัณฑ์เห็นเทวดา มนุษย์ นาค ครุฑ สร้างบุญใหญ่ ก็มาร่วมสร้างด้วย โดยใช้รัตนสร้างต่อสูงขึ้นไปอีก ๑ โยชน์ พวกยักษ์ก็พากันสร้างต่อสูงขึ้นไปอีก ๑ โยชน์ พวกคนธรรพ์ก็เช่นกันอยากได้บุญ จึงคิดว่า ทุกๆ เหล่าชนต่างตั้งใจบูชาพระพุทธเจ้า เราก็ต้องเอาบุญด้วย จึงสร้างไฟทีสร้างตลอดทั้งทางเดิน ใช้ทองคำสร้างพระสถูปต่อสูงขึ้นไปอีก ๑ โยชน์ พระสถูปของพระปทุมุตตรจะสูงถึง ๗ โยชน์ ส่องแสงสว่างไสวทั้งกลางวันและกลางคืน

พวกเทวดาได้ตั้งยักษ์ตนหนึ่งชื่อ อภิสัมมตะ ทำหน้าที่รับดอกไม้ที่มนุษย์นำมาบูชาพระสถูปแล้วยกขึ้นไปเบื้องสูง พวกมนุษย์จะมองไม่เห็นยักษ์ จะเห็นเพียงดอกไม้ที่ลอยขึ้นไปประดิษฐานเบื่องบนเท่านั้น ครั้นชายยากจนที่ตั้งใจจะเอาบุญกับพระบรมศาสดา แต่มัวผัดวันประกันพรุ่งนั้น ทราบข่าวบุญครั้งนี้ก็คิดว่า เรามัวแต่คิดดูก่อนมายาวนาน ทำให้พลาดจากบุญครั้งแล้วครั้งเล่า ครั้งนี้ เราจะไมยอมพลาดบุญอีกแล้ว เขารีบเดินทางไปที่พระสถูป ก็กราบด้วยความเคารพเลื่อมใส แล้วตัดใจเอาเชือกผูกผ้าห่ม ซึ่งชักอย่างขาวสะอาด ที่มีอยู่

อานิสงส์ของการถวายธง

๔๒๔

เพียงผืนเดียวเท่านั้น ผูกไว้ที่ยอดไม้ไผ่ เพื่อยกขึ้นเป็นธงบูชา
พระสถูปนั้น

ยักษ์เห็นการกระทำของชายยากจนผู้นี้ จึงได้นำธงขึ้นไป
บนอากาศ เวียนรอบพระเจดีย์ แล้วนำไปบูชาไว้ข้างบน
ชายยากจนเห็นเหตุอัศจรรย์เช่นนั้นก็เกิดมหาปีติ และด้วย
ผลบุญที่สร้างในครั้งนั้น ทำให้เขาได้เสวยสุขโดยไม่รู้จักทุกข์เลย
ทุกภพทุกชาติที่เกิดก็สมบูรณ์ด้วยมหาสมบัติ จนถึงยุคสมัย
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา บุญนั้นได้ส่งผลให้ท่านบรรลु
มรรคผลนิพพานในที่สุด

เราจะเห็นว่า ผลแห่งการสร้างบุญนั้นจะติดตามส่งผลให้
เราตลอดเวลา แม้จะทำน้อยแต่หากใจสะอาดบริสุทธิ์มาก
ย่อมได้รับผลมาก อีกทั้งได้อย่างสะดวกสบายโดยไม่มีสิ่งใดเป็น
อุปสรรค ฉะนั้นเราต้องสร้างบุญให้สม่ำเสมอ สร้างคนเดียว
ไม่ได้ ก็สร้างกันเป็นทีม ชักชวนกันมาทำความดี มาบูชา
พระรัตนตรัย บูชาผู้ที่ทรงพระคุณอันประเสริฐ ซึ่งเป็นทางมา
แห่งมหากุศล ดังนั้นให้เราหมั่นบูชาพระรัตนตรัย สร้างบุญ
บารมีทุกอย่าง จะบุญเล็กบุญน้อยบุญปานกลางบุญใหญ่ ทำให้
หมดทุกบุญ แล้วเราจะสมปรารถนาในชีวิตกันทุกคน

